

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/9493.**

Benyújtás dátuma: **2020-03-04 11:55**

Parlex azonosító: **1EIB9SL80001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Korózs Lajos (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az interpelláció címe: **"Mikor válaszolnak végre érdemben a nyugdíjasokat érintő kérdéseinkre? Mi a válaszuk a bérektől rohamosan leszakadó nyugdíjak inflációtól is elmaradó emelésére, a 12 éve változatlan nyugdíjminimumra, a rokkantsági nyugdíjasok elmaradt kárpótlására?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Hadd kezdjem egyből a lényeggel:

- Mikor válaszolnak végre érdemben a nyugdíjasokat érintő kérdéseinkre?
- Mi a válaszuk a bérektől rohamosan leszakadó nyugdíjak inflációtól is elmaradó emelésére, a 12 éve változatlan nyugdíjminimumra, a rokkantsági nyugdíjasok elmaradt kárpótlására?

Akárhányszor tettük fel ezeket a kérdéseket, akárhányszor mondtuk el az elmúlt időszakban, hogy mik a nyugdíjasok problémái mindig félrebeszéltek. Rétvári Bence a mai napig képes *elmúltyolcévezni*. Miközben az elmúlt 10 évben Önök kormányoztak.

Jó, ha tudják, hogy amikor nem válaszolnak a kérdéseinkre, akkor a nyugdíjasokat veszik semmibe. És ezt a választók, a nyugdíjas szavazók is tudják, miként tavaly ősszel ezt már ki is fejezték az önkormányzati választásokon. Hiába gondolta úgy a Kormány és egyes fideszes polgármesterek, hogy rezsiutalványokkal, egyszeri juttatásokkal megvehető a szavazataik. Nem jött be.

De vegyük ismét sorra, mik is a nyugdíjasok problémái 2020-ban.

Először is itt van a nyugdíjemelés, ami megint elmaradt a tervezett, a várt és a valódi inflációtól is. Hiába mondta tavaly nyáron a jegybank is, hogy legalább 3,4%-os áremelkedéssel számoljanak, a kormány mégis mindössze 2,8%-os inflációval tervezett. Aztán jött a megdöbbenés nemrégiben: kiderült, hogy a KSH szerint közel 5%-os volt januárban az infláció. Bár azt e nélkül is mindenki

érezkelhette, aki vásárolni szokott, hogy az elmúlt hónapokban brutálisan emelkedtek az élelmiszer árak. Márpedig a nyugdíjasok fogyasztói kosarában ez egy fontos tétel, tehát őket különösen sújtja az infláció. Ha a kormány nem lép semmit, annak ellenére, hogy minden érintett ezt várja tőle, akkor megint novemberig várhatnak a nyugdíjasok, addig pedig 10 hónapon keresztül ők hiteleznek a kormánynak.

Másik legnagyobb gond, hogy a nyugdíjak éves emelését az Orbán-kormány kizárólag az inflációváltozásához kötötte, megszüntetve annak lehetőségét, hogy az árak mellett a bérek változása is szerepet kapjon a nyugdíjak növelésében. A béremelkedések miatt egyre nagyobb a szakadék az aktívak és a nyugdíjasok között. Erről Rétvári Bence sosem beszél. Van erre egy mutató, aminek a csökkenése is ezt a problémát jelzi: az aggregált helyettesítési ráta ismét tovább csökkent, 2016-ban még 67% volt, 2017-ben 64%, 2018-ban viszont már csak 59%.

Az inflációkövető nyugdíjemelési technika egyébként is az évszázad átverése. Az nem jelent mást, mint a pénz romlásának utólagos lekövetését. Magyarul: aki kevés nyugdíjból élt a múlt évben, annak Orbán Viktor garantálja, hogy az idén, de még jövőre is kevés nyugdíjból fog élni! Nem beszélve a bérektől való radikális leszakadástól. Ezért követeli az MSZP és több civil szervezet a svájci indexálás visszaállítását. Ha már működne az un. svájci index, akkor most 6,5%-os nyugdíjemelésre kerülhetne sor! Ez az átlag nyugdíjjal számolva közel 10 000 forintos emelkedést jelentene a mostani 3500 forintos átlaggal szemben.

Rétvári Bence arról sem szól, hogy a jelenlegi szisztéma miatt növekszik a nyugdíjasok szegénysége. Az idősek jövedelmi szegénysége a duplájára emelkedett az elmúlt tíz évben, különösen a 65 év feletti nők szegénysége emelkedett. A KSH adatai szerint a nyugdíjasokra vonatkozó szegénységi ráta 11%-os, ami több mint kétszerese a 2010-esnek. Miközben a nyugdíjasok száma jelentősen csökkent az elmúlt években, tehát a csökkenő nyugdíjasok között növekvő arányban vannak a szegénységben élők!

Erre nemrég azt reagálta az államtitkár úr, hogy de még mindig az uniós átlag alatt van ez a mutató. Biztosan nagyon megnyugtató ez a havonta 60 ezer forintból élő nyugdíjasokat.

Persze ilyenkor majd előjönnek azokkal a mutatókkal, ami kedvezőnek tünteti fel a nyugdíjasok helyzetét. De valójában a szegénység vagy társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett idősek aránya is növekedett az előző évhez képest. De az sem igazán helytálló reakció, hogy mennyivel kevesebben élnek súlyos anyagi deprivációban. Az erről szóló mutató ugyanis idejétmúlt, mivel olyan dolgokra kérdeznék rá e mutató kialakítása során, minthogy kinek van színes tévéje, telefonja, mosógépe, stb. Valóban meglepő, hogy a civilizáció fejlődése a nyugdíjasokat is eléri és szerencsére szinte alig van már, aki ezen javakkal ne rendelkezne, így tehát eleve nem releváns a mutatónak néhány eleme.

A kormány az elmúlt években a különböző utalványokkal próbált meg a nyugdíjasok kedvére tenni, mintha ezzel megoldódnának napi gondjaik, miközben az csak korlátozottan használható fel és nem is épül be a nyugdíjba. Az sem érdekelte Önöket, hogy milliárdokat szórtak ki az ablakon csak azzal, hogy a külföldön élő nyugellátásban részesülők tízezreinek küldtek sehol máshol nem felhasználható utalványokat, mindezt sokszáz millió forintért. A tavaly őszi akcióról is kiderült,

hogy negyvenezer külföldön élő nyugdíjas kapott csak Magyarországon beváltható rezsiutalványt. (361 millió forint értékben postáztak a külföldön élő nyugdíjasoknak, a postaköltség további 84 millió forint volt.) Mielőtt Rétvári Bence ismét kiforgatná szavainkat: mi azt mondjuk, hogy utalványok helyett rendes nyugdíjmelésre, az alacsony nyugdíjak felzárkóztatására van szükség, hiszen nyugdíjasok százezrei nyomorognak. Egy millió fő kap százezer forintnál kevesebb nyugdíjat!

Az sem igazságos, hogy eközben egyesek milliós nyugdíjakat kapnak: ma már több tucat ellátott van, aki milliós nyugdíjat kap. Mindez nem véletlen, hiszen 2012-ben eltörölték azt a plafont, ami ezt megakadályozná. De hát ugye kell a nagy nyugdíj a haveroknak?!

A legcinikusabban a rokkantnyugdíjasokat érintő kérdéseinkre tudnak válaszolni. Legutóbb Rétvári Bence arról beszélt ennek kapcsán, hogy az ő helyzetükben előre tudtak lépni és, hogy nem segélyből kell, hogy megéljenek, nem valamilyen nyugdíjszerű juttatásból kell, hogy megéljenek. Ezt annyiban tényleg komolyan gondolták, hogy valóban tízezreknek vették el az ellátását, sok más tízezer rokkantnyugdíjasnak pedig csökkentették azt. Arra viszont semmit nem mondanak, hogy mi a helyzet az Alkotmánybíróság másfél éve hozott döntésével, ami szerint egy éve már döntést kellett volna hoznia az Országgyűlésnek arról, hogy miként korrigálja a korábbi rokkantsági nyugdíjban részesülőket ért jogsérelmeket. Az MSZP már sokadjára kéri, javasolja azt különböző parlamenti műfajokban a kormánynak. Legutóbbi javaslatunkat éppen múlt héten vetették le a Népjóléti Bizottság napirendjéről. Még a megtárgyalásra való engedélyről való döntés meghozatalára sem képesek, még arra sem hajlandóak, hogy elutasítsák azt. Ennyire magasról tesznek a rokkantakra is.

De az egészségügy terén is óriási a lemaradás. 10 éve képtelenek elérni, hogy érdemi javulás történjen a várólisták ügyében, az orvoshiány, a nővérhiány ügyében. Mire elég egy csillogó rendelő, ha nincs orvos, ha nincs rendelés, vagy csak hónapokkal későbbre lehet olyan vizsgálatokra időpontot kapni, amikre most lenne szüksége a betegnek? Több ezer szakdolgozó hiányzik a rendszerből.

Sajnos bármilyen formában tiltakoznak a civilek, a szakszervezetek, az ellenzéki pártok, a kormány fittyet hány minden észrevételre, javaslatra. Hiába adott már be számtalan népszavazási kérdést a legfontosabb ügyekről a Nyugdíjas Parlament, a Választási Bizottság mondvacsinált okokkal elutasította azokat. Nehogy már meg lehessen kérdezni az állampolgárokat, a nyugdíjasokat arról, hogy magasabb mértékben emeljék-e az átlag alatti nyugdíjakat vagy, hogy ne lehessen százszoros különbség a legkisebb és a legmagasabb nyugdíj között.

Látjuk, hogy Magyarország kormányát és kormányfőjét a magyar emberek és köztük a nyugdíjasok sem érdeklik. Nem véletlenül nem beszélt évértékelőjében sem arról, hogy 340 forintos az euró, közel 5 százalékos az infláció, és az élelmiszerárak drasztikusan megemelkedtek, miközben a nyugdíjmelés mértéke csak 2.8% volt. Önök kifosztják a nyugdíjasokat és munkavállalókat is, hiszen mind a nyugdíjak, mind a bérek jelentősen veszítettek értékükből a forint gyengülése miatt. A 340-es eurónak a magyar emberek, köztük a nyugdíjasok fizetik meg az árát, miközben a multik és a kormány nyerészkedik mindezen.

Az MSZP több olyan javaslatot tett le az asztalra, amely a nyugdíjasok érdekeit szolgálja, amely

figyelembe veszi, hogy nekik mire van szükségük és nem szavazógépnek tekinti őket, ahogyan a Fidesz. Ha ezeket nem támogatják, legalább arra mondják el:

- Mi a válaszuk a bérektől rohamosan leszakadó nyugdíjak inflációtól is elmaradó emelésére, a 12 éve változatlan nyugdíjminimumra, a rokkantsági nyugdíjasok elmaradt kárpótlására?

Tisztelettel várom válaszát!

Budapest, 2020. március 4.

Korózs Lajos
országgyűlési képviselő
(MSZP)